

ROZGŁOSZENIE (6) *sb n*

Teksty nie oznaczają é oraz ó lub oznaczają niekonsekwentnie; oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz głośić); końcowe e pochylone.

sg N rozgłoszenie (2); -é (1), -(e) (1). ◊ G rozgłoszenia (1). ◊ I rozgłoszeniem (1). ◊ L rozgłoszeniu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. rozgłos i rozgłośność.

Podanie do wiadomości, oznajmienie, uczynienie znanym (wszystkim); divulgatio, rumigeratio, vulgatio Cn (6) : Rumor, Fama, et sermones populi – Wieńcz rozgłoszenie. Calep 932a.

rozgłoszenie czym (1): SKárbu tego ták wielkiego [tj. żywotów świętych] nigdy kościoł [...] nie zaniechał y świecom tym pod ławą gorzeć niedopuscił: ále ie kładł na świecznik ławy y rozgłoszenia wielkiego pifaniem y kázaniem/ żeby świeciły SkarŻyw A5v.

Wyrażenia:»rozgłoszenie ewangelijej« (3): Abowiem zá rozgłoszeniem Ewanieliej/ miał powtác Oćiec przeciwko fynowi/ fyn przeciwko Oycu NiemObr 8; WujNT 479; TO roskazanie Pánkie o rozgłoszeniu Ewangeliej/ ná wżytki fię wieki ściąga. SkarKaz 240a.

»rozgłoszenie po świecie« (1): ták po rozgłoszeniu/ y roznieśieniu Ewangeliej po świecie wstáło bálwochwálftwo WujNT 479.

Szeregi: »rozgłoszenie i rozniesienie« (1):WujNT 479 cf »rozgłoszenie po świecie«.

»sława i rozgłoszenie« (1): SkarŻyw A5v cf rozgłoszenie czym.

a. *O osobach [kogo] (1) : Rozgłoszenie národzonego Mełfyałzá. SkarKaz 517b marg.*

*Cf **ROZGŁOSIĆ***